Ч. 182 (14.431). Львів, пятниця 14. серпня 1936. Póczta opłata opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло“. Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00 „, Піврічно 30·00 „, Річно 60·00 „. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Всеамериканська мирова конференція.

НЮ ЙОРК, 13. 8. ПАТ. Уряд Злучених Держав принял формальні запросини Арґентини на всеамериканську мирову конференцію, яка відбудеться 1. грудня у Буеноо Айрес. В цій конференції візьмуть участь всі уряди держав Середущої і Південної Америки.

Протест Манджу-Ко проти большевицького уряду.

ТОКІО, 13. 8. ПАТ. Представник манджурського уряду Рен Ґі-Лінея склав на руки ґенерального консуля СССР у Харбіні Славуцького протест проти замкнення плявби до м. Паяльова на Амурі, 24 км. на півн. захід від Чей-Го. Манджурський уряд підкреслив, що це нарушення айґунського договору з 1858 р.

Збірні договори праці у Греції.

АТЕНИ, 13. 8. ПАТ. У присутности прем. Метаксеса підписано договір між представниками робітничих спілок та працедавців про мінімум винагороди та про евентуальний урядовий арбітраж.

Дві третини Еспанії в руках повстанців.

ВИПРОШУЮТЬ ГОСТИНУ УРЯДОВИХ КОРАБЛІВ.

ТАНЖЕР, 13. 8. ПАТ. Внаслідок другої інтервенції головної кватири повстанців комітет контролі у Танжері рішив зажадати від уряду в Мадриді, щоб усунув фльоту з пристані Танжеру і не давав нагоди до нарушення невтральности міжнародного міста Танжеру. Вчора вечором усі воєнні урядові кораблі покинули Танжер. Нині рано знову приплили до порту два урядові кораблі, але по короткій зупинці на домагання комітету контролі відплили до Лярахе.

НЕВДАЛА СПРОБА РЕВОЛЬТИ.

ТАНЖЕР, 13. 8. ПАТ. Підчас бомбардування м. Лярахе фльотою мадридського уряду 9. ц. м. доконано спроби револьти між повстанцями. Наглий суд засудив на кару смерти 2-х старшин, 4-х підстаршин і 6-х вояків. Присуд негайно виконали. Револьту здавлено.

ПОХІД ПОВСТАНЦІВ НАПЕРЕД.

ЛІССАБОНА, 13. 8. ПАТ. Ґенерал Кієпо де Ляно заявив, що війська повстанців вирушили вчора рано з Ля Ронда і посуваються згідно з оперативним пляном у напрямі Маляґи. Вечором ці відділи опинилися в Антекера, 138 км. від Кордоби. Тепер в руках повстанців є вже 2/3 території Еспанії.

РЕОРҐАНҐЗАЦІЯ ФЛЬОТИ ПОВСТАНЦІВ.

ЛІССАБОНА, 13. 8. ПАТ. Радіостація в Корунна повідомляє про реорґанізацію фльоти повстанців. Найсильнішою одиницею повстанців є лінійний корабель „Еспаня“ (містота 15.000 тон), далі кружляки „Канаріяс“ (12.000 тон) та „Альміранте Сервера“ (10.000 тон). Радіо в Тенеріф (канарійський архипеляг) повідомляє, що війська ґен. Беніто заняли Ґвадаляру. Арґентинський уряд вислав кружляк „25 де Майо“ до Сан Себастіян, щоб забрав арґентинського посла.

НАСТУП НА МАЛЯҐУ.

БУРҐОС, 13. 8. ПАТ. Кольона повстанців зі Севільї заняла м. Антекера, 60 км. від Маляґи. Ґен. Кієпо де Ляно видав відозву з зазивом до цивільної ґвардії в Еспанії, щоб перейшла до повстанців.

КОМУНІСТИ ВТІКАЮТЬ З БАДАХОС.

ЛІССАБОНА, 13. 8. ПАТ. Провідника комуністів у Бадахос Ісаака Рубіо арештували на кордоні в Ельвас. В Алькантара затримали більшу кількість карабінерів, які втікли з Валенсії.

Урядові війська з Серени і Лямайор вислали емісарів до Ґранади, щоб обговорити з повстанцями умовини капітуляції. В околиці Бадахос приїхали відділи повстанців з Асансіє і Кастехон.

ЛЬОНДОН, 13. 8. ПАТ. Райтер повідомляє з Ліссабони: Не зважаючи на сильне бомбардування з літаків і на вуличні бої, Бадахос є ще в руках урядових військ. Міліція взяла до неволі провідника повстанців Ґонзалеса Рамона і його розстріляли.

ПРИКОРДОННА СТОРОЖА ПЕРЕЙШЛА ДО ПОВСТАНЦІВ.

ЛІССАБОНА, 13. 8. ПАТ. З Бурґос повідомляють, що колишнього міністра і провідника республиканської ґрупи консерватистів Міґуеля Мавра застрілили у хвилині, коли хотів схоронитися до будинку арґентинського посольства. Еспанська прикордонна сторожа прилучилася до повстанців.

РАДІСТЬ ВИЗВОЛЕНОГО НАСЕЛЕННЯ.

БУРҐОС, 13. 8. ПАТ. В Бурґос велика радість з захоплення м. Тольоси, промислового осередка провінції Кічускоа. Повстанці під командою полк. Каєля Ляфорра звели тригодинний бій в околиці м. Тольоси і вчора рано ввійшли до міста. Населення витало повстанців з захопленням окликами: „Нехай живе Еспанія“. Урядові війська в числі 4.000 відступили на північний схід і заняли нові позиції. М. Тольоса крім великого стратеґічного значіння, є теж важним осередком металюрґічного промислу. Повстанці наступають тепер з Тольоси на Сан Себастіян і на Ірун.

ПОВОРОТ ДО НОРМАЛЬНОГО ЖИТТЯ.

ПАРИЖ, 13. 8. ПАТ. Повстанча радіостація у Севіллі видала вчора в год. 1-ій вполудне такий комунікат: Мадридський уряд подає неправдиві вістки з фронту. Бадахос зовсім відтятий і найпізніше завтра займуть його повстанці. Акція злучення армій ґен. Моля і ґен. Франка поширюється з кожним днем. В руках повстанців є провінції: Ґалісія, Леон, Естремадура крім м. Бадахос, Кастілля, Андалюзія крім Маляґи і Хаен, Араґонія, Наварра та Астурія. В усіх цих провінціях є спокійно, селяни і робітники вернулися до праці.

БАРАБАННИЙ ВОГОНЬ.

ПАРИЖ, 13. 8. ПАТ. З еспанського пограниччя повідомляють, що недалеко Ірун голосна артилерійська стрілянина. Вечором три літаки повстанців перелетіли над частиною французької території і скинули над місцевостями Ірун, Фонтарабія, Рентерія і Сан Себастіян щоденник повстанців „Діяріо де Наварре“. Повстанці заняли м. Ейбар між Тольосою та Більбао, осередок волокенного промислу.

Боротьба за Вітоса і підготова „людового фронту“.

Львів, 13. серпня 1936.

Поруч із ППС та Стронніцтвом Народовим (ендецією) — Стронніцтво Людове, зложене з давнього Пяста, Визволення і Стронніцтва Хлопського, це третя польська поважна опозиційна ґрупа. Треба признати, що спроби розбити її розколами не вдалися і що через перехід до урядового табору кількох провідників при останніх виборах (сен. Руґ і ін.), табор людовців не розлетівся, навпаки, в останніх місяцях і тижнях виявляє значну метушливість. Нужда села влекшує людовцям роботу: можна послугуватись демагоґією, що паде на дуже податливий ґрунт. І ця демагоґія святкує справді тріюмфи: вона починає бути домінуючим елементом в акції людовців, яка для нас тим цікавіша, що обхоплює не лиш національно мішані повіти Західної Галичини, головну домену їх впливів, але й закрадається у суто українські повіти Східної Галичини.

Кріваві події у Кречовичах, майже безпосередньо попереджені політичною маніфестацією у с. Гржонска та військово-політичною парадою у Новосільцях переворського пов., — надали акції людовців особливий розголос. Питання, яке до того часу стояло у площині можливостей порозуміння теперішнього режіму з людовцями через якусь демократизацію режіму та спеціяльні уступки (зем. реформа), щораз більше переходить у площину — участи людовців у підготові у Польщі „людового фронту“, себто бльоку з ППС і комуністами. Пригадаймо факти:

29. червня у с. Новосільцях улаштовано велику параду на честь Міхала Пижа, навпів мітичного героя ще з часів наїзду татар, буцім то тамошнього війта: парада дістала військовий та політичний характер з огляду на присутність самого ґен. Ридза Смиглого. Називалося, що вирішний сьогодні у Польщі чинник сам безпосередньо навязує звязок з польським селом і що це переломовий момент для замирення з опозиційною польською селянською партією. Тимчасом людовці використали нагоду, щоб цю „угодовецьку“ спробу перетворити у маніфестацію на честь Вітоса з перепачкуванням вимог, які з селянською долею не мають таки нічого спільного. Отож у сусідньому селі Ґржонзка Стр. Людове урадило напередодні свята у честь Пижа величезне віче, чи радше польський селянський зїзд, якого резолюції передано ґен. Ридзові Смиґлому у Новосільцях: у цих резолюціях-постулятах казалося у перших точках не тільки про необхідність застосувати амнестію до Вінкентія Вітоса, але й потребу змінити закордонну політику у користь Франції й Чехословаччини, но й, очевидно, Совітів (До речі: Вітос перебуває у Чехословаччині, десь зараз за кордоном, напроти Щавниці). Арешти серед місцевих головачів людовців, що послідували після кречовицьких подій, сильно притьмарили вигляди на ідилію. І всі познаки вказують на те, що з тієї ідилії таки нічого не вийде: що ліва течія серед людовців, серед якої ве-

лику ролю грає організація польської селянської молоді „Віці", має багато більші впливи між течій, що бажалаб примирення з урядом і ідео правління, та що серед тієї внутрішньої льогічної боротьби і гарячкової боротьби за впливи у масах — демократичні принципи тієї партії щораз більше затрачуються у користь принципів таки цілком недемократично-большевицьких.

Ось у „Газеті Польській" з 11. ц. м. у замітці п. н. „Червона відозва" читаємо, що по польських селах уже від кількох місяців широко кольпортується летючку, друковану на червоному папері, затитуловану „Дродзи пшияцеле" та підписану „Вінценти Вітос". Зміст тої відозви (читаємо у тій замітці), у цілому того слова значіни протидержавний, має деякі звороти живцем зачерпнені з бібули Комінтерну. Крім того це мішанина патетичної декламації з ординарною демагогією... „Газета Польська" запитує: чи це фальсифікат чи ні? — але слушно дивується, чому досі провід Стронництва Людового не ствердив з цілою рішучістю, що це фальсифікат, коли трудно припускати, щоб той провід про факт масової кольпортажі такої летючки нічого досі не знав.

Але навіщо покликуватися на польські джерела, — ось перед нами письмо, що не менш яскраво характеризує теперішні напрямки й настрої серед людовців. Греко-католицька парохія у Кречовичах пов. Переворськ хотіла уладити 9-го ц. м. фестин з доходом на закупно дзвонів до місцевої церкви. Тимчасом місцевий парох дістав від голови „Кола Стронніцтва Людового" у Кречовичах листа, який надається до музейного архіву, як своєрідний документ часу. Підписаний „презес", який починає листа від „велебни ксенже пробощу" та кінчає „з виссокем шацункем і чцьом", в середині листа лається без ніякого „шацунку", що за жертви (мовляв), що впали у кречовицьких подіях, проголошено жалобу, а тут „кршечовске хами скакаць бендом по кшві" (!). Далі йде цілком недвозначний натяк, чим може скінчитися фестин і що „ксьондз пробощ бендзе в то вмешани", та просьба, щоб парох відвів „вархолув" від думки фестину. „Як церпець, то вшисци. Нема ту русіна ані поляка, сом тильки хлопі..." Не знаємо, наскільки атмосфера у Кречовичах дійсно дозволяє на уладження фестину. Але, як інформують нас, скрізь у сусідніх селах відбуваються такі фестини і забави з тою ріжницею, що уладжують їх — самі людовці, з своїми вічевими промовами та під своїм патронатом. І ніхто так добре не знає, як ми, що ті самі людовці іноколи чудово вміють відріжнювати „русинів" і поляків: коли йде про кольонізацію східногалицьких чи волинських повітів, в яких українські селяни гинуть із голоду землі і куди кольонізація зайшлим польським елементом ведеться саме під польськими патріотичними гаслами, в відкиненням до коша гасла селянської клясової солідарности.

Нині це останнє гасло у людовців модне. Нині людовці йдуть на демагогію, що — на їх думку — заведе їх до влади з обожаним Вітосом на чолі, але покищо заводить простим шнурком під прапор „людового фронту", з гаслом уряду „селян і робітників". ППС у місті, Стронніцтво Людове на селі має промощувати дорогу пануванню диктатури „хлопів і робітників" — без хлопської та робітничої участи.

Трагічна помилка катальонців і басків.

Вибух домашньої війни поставив еспанські національні меншини на роздутті. У сучасній війні затрачується лінеарний фронт і завдяки летунству майже ціла територія воюючої держави стає тереном воєнних операцій. Крім того спеціяльно у громадянській війні цивільне населення наражене не лише на бомби і боєві гази але й на криваві самосуди солдатески, вулиці та тайної поліції. Не диво, що в умовинах громадянської війни поодинокі меншини, часто навіть територіяльні, творять міліції для самооборони, як прим. 1918 р. жиди у Львові, або вірмени у Баку. Раз меншина озброєна, наражена на участь у боях, мимохіть насувається питання, чи не булоб для неї доцільніше взяти активну участь у змаганнях і перехилити перемогу на ту сторону, від якої можна очікувати чогось кращого та здобути собі її вдячність.

В еспанських умовинах такий активістичний підхід оправданий. З того, що тамошня громадянська війна так сильно затягнулася і навіть перейшла на позиційну, бачимо, що сили обох противників приблизно рівноважаться. Конкретно у баскійському краю утворилося сильне протиурядове огнище, яке відтягає з гвадерамського фронту чималі повстанчі сили. Ще більшу ролю грає Катальонія, яка, фланкуючи ліве крило північної повстанчої групи вздовж ріки Ебро, створила цілий довгий фронт — т. зв. арагонський. Бачимо, що меншини грають нині в Еспанії ролю язичка у вазі. Можна лише спитатися, чи жертву своєї крови склали вони на відповідному вівтарі.

Під цю пору сили обох сторін приблизно рівноважаться — можемо їх означити рівнанням: червоні плюс баски і катальонці рівні повстанцям. Значить — самі червоні слабші від повстанців і то поважно слабші, коли навіть з допомогою меншин повсели відступають. Вязатися ж з слабшою стороною небезпечно взагалі, бо на меншинах програвої наражується на грізну месть від переможця.

Очевидно — сама квантативна оцінка не рішає. Важніше само політичне обличчя, кількісні критерія. Які мотиви спровадили еспанські меншини на аліянс з центрово-демократичним табором — на те ми старалися відповісти окремо (пор. стаття „Трагедія меншин", „Діло" ч. 180 з 11 ц. м.). Нині підмітимо хіба, що аргументи, які промовляли за спілкою з демократією, тратять зовсім вагу, коли демократія еволюціонує в напрямі большевизму, як це діється саме в Еспанії. Абстрагуючи покищо від національних інтересів мусимо ствердити, що коли права диктатура відбирає громадянинові лише політичні права та деякі особисті (недоторканість помешкання, листування і т. п.), то диктатура пролетаріяту крім того робить з людини невільника, лізе з чоботами у найінтимніші глибини його душі, накидає його життю касарняні пори. Можна зрозуміти, що не зважають на те катальонці, якими тепер взяла верх вулиця, але дивним є, що за устійнення комуни в Еспанії борють теж баскійські католики. Правда, уряд обіцяв для їхніх провінцій релігійну толеранцію, але треба справді богато святої наївности, щоб у ті обіцянки повірити. У 1918 р. большевики визнали українську державу, 1920 р. грузинську, але це зовсім не перешкодило їм знищити як одну так і другу, дарма, що до самого наїзду утримували вони з Грузією приязні взаємини. Коли звичайним клаптиком паперу виявився міжнародній договір, підписаний московським урядом, що справді панував над ситуацією — чогось то можна сподіватися від звичайної внутрішньої обіцянки збанкротованого мадридського уряду, якому владу давно вже вирвали з рук вулиця і Комінтерн?! Якщо баскійські політики сподіються, що цим способом охоронять свою малесеньку католицьку батьківщину від долі, яка грозить Еспанії, вони переражуться, запутуючись у власні тенета „малоруських хитрощів". Правда, політична етика, яка нині кермує державами й народами, ставить національний інтерес вище ет...

РАМОН ДЕЛЬ КАСТІЛЛЬ.

Тайна запропащеного ключа.

Ми сиділи при добрім вині і розказували собі ріжні цікаві історії. Рідонький дощик, що сік дрібненьким тактом по скляних вікнах каварні і стікав вузенькими струмочками, перестерігав перед ховзькою холодною і непривітною вулицею. Тепло кальориферів і товариська атмосфера каварні настроювали до гутірки. Комісар мадридської поліції Гарсія затягнувся глибоко димом невідлучної люлечки й почав своє оповідання:

Донну Ельвіру вважали в товариських колах Мадриду за найкращу жінку столиці. А її чоловік чванився перед усіми, що він за свої гроші купив собі не тільки красавицю, але і її серце. І справді Донна Ельвіра була взором вірности. Одного дня познайомилася вона з Генріком Еспіналь, що мав серед жіноцтва небувалий успіх. І Донна Ельвіра швидко з ним заприязнилась.

Одної прегарної ночі візвали телефоном мене до віллі пана Корцуельо, чоловіка Донни Ельвіри. Не гаючись, поїхав я туди своїм автом. Зустрінув мене сам господар.

— Прошу вас, щоби ваша приявність залишилась якнайбільшою тайною, — заявив мені на вступі, — бо тільки таким чином матимемо змогу прослідити справу. Тут, у моїй віллі трапилась велика крадіж. Сьогодні уладив я величавий баль, і мені здається, що хтось користаючи з великої скількости гостей і оживленого руху поважився вломитись до моєї кімнати.

Пан дому попровадив мене на другий поверх.

— В моїм домі скоїлось щось нечуваного! — жалівся він. — З мойого сейфу вкрали мені більше, як пять тисяч пезетів у банкнотах.

— Чи не моглиб ви мені дещо докладніше про це розказати?

— Як бачите, моя каса стоїть тут, у моїй робітні. Біля 11-ої завважив я, що ключ від каси зник із моєї кишені. Негайно прибіг я сюди. Двері були замкнені. Це мене дещо заспокоїло, але все таки я рішився заглянути до каси. Другий ключ ховаю в касеті моєї жінки. Цим другим ключем отворив я касу і відкрив, зі страхом і здивуванням, що нема 50 штук банкнотів по 1000 пезетів.

Непевним голосом замітив ще дон Корцуельо:

— Я думаю, що тільки один із гостей міг собі на такий вчинок дозволити. Чоловік іноді не знає кого впускає до хати...

Ми зійшли оба до балевої салі, де господар повідомив своїх гостей про крадіж.

Орхестра втихла і хвилинку заляглa салю ідеальна мовчанка. Відтак добрий десяток мужчин підбіг до господаря:

— Ми домагаємось, щоби в кожного з нас перевести особистий трус!

Коли я вже обшукував кишеню десятого, чи одинацятого мужчини, почув я раптом у руці ключ.

— Це ключ від моєї каси! — заявив твердо господар.

Вістка полетіла лискавкою по салі.

Я почув як кілька голосів глухо зашептало: „Генріко Еспіналь"...

А елегантний мужчина, що я в нього найшов ключ, стояв по середині салі жахливо блідий... і неменше счудований від усіх інших.

— Це не мій ключ — заявив він — і не знаю відки він у мене взявся!

— Мій пане, сказав я лагідно, але при тім рішуче — я мушу вас, на превеликий жаль, просити піти зі мною.

— Дуже радо, — відповів придержаний.

Коли я вже з цим молодим чоловіком виходив із віллі, завважив я в одній віконниці гарну як образок жінку що дивилась зі страхом у слід за нами...

Тут комісар Ґарція перервав на хвилину своє оповідання, обтер із чола піт, що спливав вузькими струмочками по чолі, як дощ по скляним вікні, набив знову викурену люльку і затягнувши важко продовжував далі цікаве оповідання.

— Я ще не бачив у своєму життю такого переляканого виразу лиця!

А Генріко Еспіналь підходив повільними кроками до свого авта.

Мовчанка не тривала довго.

— Пане — сказав нещасний — я ще не вкрав ніколи, навіть одної сірнички!

Бог мені свідком, що і я не підозрівав його, і коли він дав мені слово, що не втече, я дозволив йому перебути цю ніч у власнім мешканні. Лише для певности я вимагав, щоби на сторожі лишився через ніч у його мешканню агент.

Вранці зголосили мені, що Генріко Еспіналь застрілився. Полишив він таку записку:

„Тому, що мабуть жінка, яку я найбільше люблю, вважає мене теж злодієм, кінчу зі своїм життям. Думаю, що за ціну життя змию цю пляму, що на мені тяжить. А цього нещасного ключа я ніколи не мав у своїх руках".

*

Рідонький дощик сік дрібними тактами по скляних вікнах каварні і стікав вузькими струмочками... Вулиці виблискувались вогким лиском у світлі електричних ліхтарень. Комісар Ґарсія велів ґарсонові принести свіжу пляшку бургунда і тейби доцільно не договорював кінця оповідання. Вкінці сказав:

— Ні злодія, ні грошей ми не найшли. Слідство тягнулося доволі довго і чим довше воно тягнулось тим більше набирав я підозріння, що гроші украв дон Корцуельо сам у себе. Сьогодні я майже в цьому переконаний, та прове доказів я не можу на те дати, а Генріко Еспіналь не жиє.

В такий спосіб позбувся дон Корцуельо свого суперника.

Переклав Роман Ст...

народнього. Вона толерує конюнктуральні аліянси справих держав з большевиками, але лише як із міжнароднім посторонним чинником, що не може вирішно вливати на внутрішній політично-суспільний стан нації. Та цей випадок не заходить у басків: їхня батьківщина є частиною Еспанії, тому й ділитиме її долю. Ніякий „санітарний кордон" не може відділити дрібного баскійського краю від червоної Еспанії, тому на випадок перемоги червоних, баски зможуть хіба сказати, парафразуючи Шевченкові слова: „Еспанія впала, але й нас задавила". Зрештою, не треба ждати майбутнього: не зважаючи на зобовязання уряду, червоні банди вже тепер, коли поміч баскійських католиків їм потрібна, не щадять церков ні духовенства.

Якже представляється справа з погляду національних інтересів що певне мали вирішний вплив на визначення становища обох меншин? Ленінівська розвязка національного питання на око куди більш примавлива ніж фашистівське „єдинонеділимство". Та це не значить, щоб меншинам необхідно було ставати під червоним прапором. Не знаємо, яку лінію національної політики приймуть еспанські комуністи — можемо хіба вдоволитися припущенням, що буде вона орієнтуватися на СССР. Якщо так, становище того чи іншого народу підчас громадянської війни не матиме вирішнього впливу на його долю під червоним режімом. Коли баски й катальонці станулиб по боці повстанців, в офіціяльній большевицькій термінольоґії значилоб це, що буржуазія меншини станула в обороні своїх шкурних інтересів та вспіла збаламутити частину працюючих мас, яких клясово-освідомлена більшість станула спонтанічно під червоні прапори і т. д. Так чи інакше, на випадок перемоги комуністів Еспанія залишиться Еспанією, еспанська нація залишиться пануючою як російська у СССР, а меншини будуть примушені вдоволитися автономними республиками чи областями; Мадрид буде так само свобідно рішати про їхні межі та розміри самоуправи, як Москва про всякі черкеські чи вирянські автономні области.

Тому визначуючись по стороні повстанців, меншини булиб до деякого ступня забезпечилися на обі можливости. Коли повстанці переможуть при теперішньому укладі сил, вони правдоподібно займуть до басків і катальонців екстермінаційне становище як до розкладового елементу, що розкладує в Еспанії комунізм так, як колись в Німеччині жиди. Інакші вигляди малиб меншини, колиб були стануди по стороні повстанців. Кладучи свої кости під фундаменти відродженої Еспанії, яку всетаки вважають своєю ширшою батьківщиною, булиб вони стали моральним вірителем нової еспанської національної держави. Даючи правиці поміч у скруті, моглиб вони були в заміну дістати далекойдучі зобовязання забезпеки їхніх національних прав. Баскійські й катальонські національні частини, що воювалиб по стороні повстанців, становилиб реальну ґарантію для обох меншин при наладжуванні їхніх взаємин до еспанської держави, яка виснажена революцією та громадянською війною, все одно не малаб фізичної спроможности наложити руки на окраїни.

Зрештою, чи вона конечно хотілаб цього, чи конечно мусілаб вести політику механічного централізму? Причиною теперішньої еспанської траґедії було заострене суспільно-економічне, а дальше національне питання, яких дотеперішня права диктатура (військова або дворська) не розвязала, трактуючи їх per non est. Щоб не вихісновувати болючого досвіду сучасних подій, треба хіба подиву гідної наївности і коротковорости. Якщо національній Еспанії судилось залишитись при житті, врятувати її може хіба творчий націоналізм, який зуміє не лише втопити у крові комунізм, але й радикально усунути найдальше коріння лиха, тому буде примушений розвязати позитивно і національне питання. *(гал.)*

Слово від заточенців та еміґрантів.

В останніх часах читається доволі часто про українських заточенців та еміґрантів у корінній Польщі. На сторінках „Діла" ведеться досить оживлена дискусія на цю тему. Видно, що справа стається щораз більше актуальною серед нашої суспільности.

Тому прошу позволити сказати своє слово й мені, якого лиха доля вигнала на далеку північ, бо рідна земляця-мати не всилі спромогтись дати мені бодай шматок хліба. А таких є багато. Більшість з них це ті, що колись рішили були зложити свої молодецькі голови в жертву свободі, ті, що перенесли безмір злиднів і страждань у „чотирокутнику смерти", ті, яких пощадила ворожа куля та злощасний тиф. Решта, це переважно молодші, але й для них дитячі та молодечі літа не були солодкі.

Як почуваються всі ті заточенці? „Вони мають працю", „вони не читають українських ґазет", „вони винародовлюються" — читаємо у пресі. Воно ніби правда. Але загляньте глибше в душу цього еміґранта, запитайте його так по щирости а довідаєтесь дещо іншого. На еміґрацію виходили і виходять переважно ті, що їх перенесла влада, або ті, що їх приневолила до цього попросту нужда. Перші з них мають вже напевно власну родину, а другі, що стягнулись нераз з останнього гроша, щоби покінчити науки й довели до біди батьків та рідню тепер чуються зобовязаними віддати бодай вчасти. Заробітки тепер не такі великі. Не знати властиво, де діти цей марний гріш, що знайдеться часом у кишені еміґранта. Чи дітей учити, чи батькам післати, чи собі відложити, щоби колись вирватись до рідної землі й отворити собі сякий-такий варстат праці. Може бувають винятки, але їх не багато.

А те, що еміґранти замало читають українських ґазет, то не все їх вина. Декому видається смішним, що багато еміґрантів просять адміністрації часописів, щоби висилали їм часописи в добре замкнених посилках. Адміністрації звичайно не можуть цього зрозуміти. Нехай, мовляв, всі знають, що є українська преса, що вона має читачів всюди. Це дуже гарно. Але для еміґранта воно не так. Прошу собі уявити приміром такого учителя, що живе сам один серед села, віддаленого 20, 30, 40 км. від міста. Окружений він цілою масою чужого населення і ріжних „опікунів", які бистрим оком стежать за кожним його рухом. Вистарчить маленьке нераз непорозуміння з кимсь: може кому не вклонився або виказав когось на кару, тощо, щоби такий „опікун" зараз же підюдив цієї маси проти учителя. А як побачать, що до нього приходить українська ґазета, тоді вже цілком зле. (Почта тут не все дискретна). Не хотячи наразитись на лихо, волить зректись ґазети. Треба зазначити, що дуже багато на еміґрації читають свої ґазети в той спосіб, що присилають їм їх кревняки або знайомі власне в замкнених посилках.

Може це побоювання щодо присилок українських видань є за велике, може в багатьох випадках і не булоб таких злих наслідків для українського заточенця, але це вже така психоза витворилася у тої людини, може й тому, що не має моральної піддержки від своїх. Цю психозу побільшує теперішня кріза, бо що буде робити один, другий еміґрант, як стратить працю? В кого дістане кусок хліба? І так минають дні за днями, роки за роками. А ті, в кого є діти, переживають нераз гіркі хвилі, головно тоді, як ті діти звертаються до батьків чужою мовою. Так, діти виховувані в чужому середовищі, часто при допомозі чужих, винародовлюються. Це гірка правда. Дитина бачить все чуже, чує виключно чужу мову, не хоче вірити власним батькам, що вона не те, що всі довкола. Дитина зростається з окруженням, тим більше, як не має змоги часто бувати серед своїх, на рідній земляці.

Дуже великою болячкою у наших заточенців є те, що їм бракує релігійного проводу. Дехто зливається під релігійним оглядом з окруженням, але багато є таких, що не можуть цього зробити. Волять не ходити на богослуження, не приступати до св. Тайн цілими роками.

Позатим туга та відчування самоти не дає їм спокою. Коли таке життя тягнеться роками, еміґрант або стається щораз більше апатичним, байдужим на все, стається таким тільки півчоловіком, або поринає щораз більше в течії місцевого життя і пропадає...

Якого ратунку бажають тепер еміґранти? Думаю, що треба в першій мірі помогти заточенцеві зорґанізуватись. Переважно буває так, що не знається, чи є недалеко якийсь другий українець. Звичайно мало таких, що перед чужими, незнаними людьми признаються, хто вони. Приміром в моїм повіті знаю тільки дві українські родини, хоча живу тут вже довгих 12 літ. Один, це учитель, віддалений від мене 36 км., а другий адвокат, в повітовому місті. Був я раз у нього. Дуже поважний, старший і заслужений наш громадянин, але в розмові обережний, бо боїться провокації. Часом чується принагідно одно, друге прізвище українське, але трудно ствердити, хто він.

Отже думаю, що хтось в краю повинен зібрати певні дані про стан українських еміґрантів (тільки не провокаторів) в кожному повіті. Опісля треба всіх у даним повіті повідомити про адреси інших українців. Тоді треба потворити гуртки, хочби невеликі, але дібрані. Цих гуртків не треба віде реєструвати, це булиб такі собі товариські гуртки. В цих гуртках буде проявлятися життя інше від окруження, життя українського еміґранта. Там буде можна поговорити по українськи, заспівати може й прочитати дещо.

Друга річ це релігійна допомога. Висилається місіонарів у „дикі" краї, може булоб добре прислати нам час до часу священика. Щоби бодай двічи до року приїхав священик до повітового міста і тут в хаті того чи другого еміґранта відправив богослуження та уділив релігійної піддержки. Розуміється, що про таке богослуження мусілиб знати еміґранти в повіті наперед.

Кольонії для еміґрантської молоді теж не булиб злі, але це справа коштовна. Серед еміґрантів небагато таких, щоб самі могли понести кошти висилки дітей до таких кольоній, а в краю також потреби є великі і багато бідної дітвори нидіє по сутеринах.

Адміністрації українських часописів повинні таки прихилитись до бажань еміґрантів і висилати свої видавництва в замкнених посилках, якщо свої видавництва бажають. Краще так ніж взагалі недопускати рідного слова до хати заточенця.

Цих кілька слів далеко не характеризує цілого стану нашої еміґрації, ані не вичерпує їхніх потреб. Це тільки кілька думок, опертих на помічениях із життя знаних мені еміґрантів. Але маю надію, що вони причиняться до зрозуміння українським громадянством нашого гіркого еміґрантського життя і викличуть дальшу дискусію на сторінках преси. *В. М.*

Українські соціялісти й Сов. Союз.

Меморандум Української Соціял-Демократичної Партії про небезпеку війни.

Виконавчий Комітет Соціялістичного Інтернаціоналу (II-го) ухвалив звернутися до всіх соціялістичних партій Інтернаціоналу з просьбою, щоб вони на письмі подали свої погляди щодо політики Соціялістичного Інтернаціоналу в боротьбі проти небезпеки світової війни. Закордонна делеґація УСДРП (еміграція) склала 24. II. ц. р. меморандум, що його оце оголошуємо в інформаційних цілях у нашому органі. Інша річ, що більшість II. Інтернаціоналу, ведена французькими й німецькими соціялістами, схиляється нині цілком до „тез Бауера". Протибольшевицька ґрупа там щораз менша. — Ред.

На питання, якої тактики мають додержуватися соціялісти ріжних країн та Соціялістичний Інтернаціонал (II-ий) в разі вибуху нової европейської або світової війни, ріжні секції Соціялістичного Інтернаціоналу дають неоднакову відповідь. По однім боці висловлюється погляд, що головним завданням Соціялістичного Інтернаціоналу, в разі вибуху нової світової війни, мусить бути спільна акція в тім напрямі, щоб війна силами робітничих та інших інтернаціональних організацій була як мога швидше ліквідована. З другого боку є в Соціялістичному Інтернаціоналі група, яка хоче поставити для всього міжнародного соціялізму спільну воєнну мету, передбачуючи, що головними противниками в новій війні будуть: фашистівська Німеччина зі своїми протидемократичними спільниками та совітська держава, в союзі з демократичними країнами Европи.

Виразом цього другого напрямку є „тези щодо воєнної небезпеки", підписані Бауером, Даном, Жиромським і ін. з липня 1935 р.

Загальний підхід Соціялістичного Інтернаціоналу до питання небезпеки війни є спільний для всіх секцій Соц. Інтернаціоналу. Оскільки практичні заходи, запропоновані деякими партіями Соціялістичного Інтернаціоналу для боротьби з воєнною небезпекою, вважаємо за корисні й доцільні, остільки „Тези" Бауера й товаришів викликують з нашого боку низку критичних зауваг. Мусимо зазначити, що автори „Тез" дали в них вираз воєнно-революційної романтики подібної до тої, що ширяла у фантазії російських большевиків в 1917 і в пізніших роках. Відомо, що російські комуністи вже з р. 1918 поклали великі надії на свою чер-

Само собою, свою тактику кожна партія мусить намічати у конкретних обставинах відповідно до вимог даного часу. Ворожити тепер, як буде виглядати ситуація Европи й світа в разі нової світової війни і яку політику малиб вести поодинокі соціялістичні партії та Соціялістичний Інтернаціонал, вважаємо за річ зайву. Може статися, що реальна дійсність перечеркне всі теоретичні міркування авторів „Тез", як це бувало нераз із подібними світово-революційними прогнозами.

Це головний дефект „Тез" Бауера і тов., що вони поставили собі завдання теоретично знайти єдину, визначену до подробиць тактику для соціялістичних партій поодиноких країн та для цілого Соціялістичного Інтернаціоналу. Ці теоретичні попуканки, як ми бачили, завели їх в обійми военно-революційного романтизму і спокусили їх уважати криваву тиранію Сталіна, що всевладно панує над міліонами голодних і безправних пролетарів та селян, за майбутнього спасителя світового пролетаріяту перед загрозою фашизму.

УСДРП такої тактики не може прийняти. Ми є того погляду, що завданням всіх секцій Соціялістичного Інтернаціоналу було і є — спільними силами боротися проти воєнних небезпек. В разі вибуху війни партії Соціялістичного Інтернаціоналу мусять ужити всіх заходів, щоби якнайшвидше ліквідувати війну на основі *вільного самоозначення народів і в інтересі загального демократичного розвитку*.

В інтересі цілого поступового людства є, щоби Соціялістичний Інтернаціонал і надалі провадив свою діяльність як ні-відкого незалежна організація світового пролетаріяту, що має велику творчу будучність.

За Закордонну Делегацію Української Соціял-Демократичної Робітничої Партії:

П. Феденко. *І. Мазепа.*

Ціни харчів ідуть в гору.

ЖЕНЕВА, 13. 8. ПАТ. Світові припаси сирівців виявляють поважну знижку. Під кінець червня ц. р. припаси пшениці доходили до (в тисячах тон) 7.677, в січні ц. р. 14.400; кукурудза черв. 1.159, січ. 1.860; цукор черв. 6.523, січ. 5.740; чай черв. 94.2, січ. 117.5; бавовна черв. 1.230, січ. 1.720; кавчук черв. 545, січ. 607.

З огляду на те слід сподіватися підвишки цін.

КАНАДІЙСЬКА ХУДОБА ЗАГРОЖЕНА.

МОНТРЕАЛЬ, 13. 8. ПАТ. Уряд провінції Альберти повідомив домініяльний уряд, що посуха викликала там недостачу паші, тому худобі загрожує загибіль; у деяких околицях почали вже її масово різати.

Прем. Азана з урядом утік з Мадриду?

ПАРИЖ, 13. 8. ПАТ. Спеціяльний кореспондент „Ле Жур" повідомив нині з Байон, що през. Азана з сімома міністрами покинув Мадрид і відїхав до Валенсії. Президент кортезів Мартінес Баріо находиться на кораблі в Картагені, бо його заходи створити уряд з репрезентантів міст, які є під владою мадридського уряду, ударемнили комуністи й анархісти.

ЛЬОНДОН, 13. 8. ПАТ. Райтер повідомляє, що еспанська амбасада в Льондоні телефонічно получилася з Мадридом й опісля рішуче заперечила вістки про втечу уряду з Мадриду до Валенсії.

ВЕЛИКИЙ НАСТУП ПОВСТАНЦІВ.

ҐІБРАЛЬТАР, 13. 8. ПАТ. Райтер повідомляє, що ґен. Франко почав великий наступ у напрямі Маляґи. Першою метою повстанців є місто Естепона. Ґен. Франко вирушив із одною колюмною із Ля Лінеа в силі 600 вояків зі скорострілами й артилерією. Друга колюмна вирушила із Сан Роке в силі 500 вояків і добровольців та великою скількістю вантажних авт. Сподіються великого бою, як повстанці матимуть боеві зв'язки з проурядовими силами в Малязі.

ПРИСПІШЕНИЙ ПЕРЕВІЗ ВІЙСЬКА.

ТАНЖЕР, 13. 8. ПАТ. Згідно з вістками з Тетуану в місті і в околиці спокій. Відчувають недостачу бензини, що спинює самоходовий рух. Цензура дуже гостра. 12 літаків кілька разів денно перевозить військо повстанців з еспанського Марока до Еспанії.

МАДРИДСЬКИЙ УРЯД ПРО СВОЇ УСПІХИ.

МАДРИД, 13. 8. ПАТ. Урядові війська заняли Льоя і Ортіва, 50 км. від Ґренади. Міліція нав'язала взаємини з міліцією в Хаен. Міліція з Кастельон де ля Пляна заняла вчора м. Сеґорбе. В палаті епископа викрили тайну радіостацію і документи, які стверджують участь епископа у змові.

Провідник кортезів Мартінез Баріо виїхав з Аліканте до Льорка на інспекцію урядових військ у провінції Мурсія.

У МАДРИДСЬКІЙ ВЯЗНИЦІ.

МАДРИД, 13. 8. ПАТ. У найбільшій мадридській вязниці є 1.800 вязнів, у цьому 400 вищих старшин, а між ними ґенерали Фанхуль, Капез і Монтесінез. Крім того є у вязниці 700 членів фашистівської фаланґи, а між ними провідники Руіз де Альда Санчез Мазас. Арештовані теж від кількох днів провідник лібералів Молькіяпес Альварез і провідник аґраріїв Мартінез де Веляско.

ФРАНЦІЯ ВИСИЛАЄ ДАЛІ ЛІТАКИ МАДРИДСЬКОМУ УРЯДОВІ.

ПАРИЖ, 13. 8. ПАТ. „Фіґаро" повідомляє, що на днях відлетіло з Тулюзи 16 військових літаків найновішого типу. На 16 літаків було 8 мисливських одноплощинників і 8 великих 2-моторових літаків. Кожний літак мав скоростріли. Щоденник підкреслює, що в Тулюзі перебувало кілька еспанських літаків. Мабуть тому правицевий посол Ксавіе Валля зголосив інтерпеляцію, чому французький уряд доставляє літаки мадридському урядові вже по оголошенні невтральности Францією.

ПОЛОЖЕННЯ НА БАЛЕАРСЬКИХ ОСТРОВАХ

БАРСЕЛЬОНА, 13. 8. ПАТ. Положення на Балеарських островах таке: Майорка в руках повстанців, які відмовились піддатися. Її бомбардують далі летунські ескадри з Барсельони. Мінорка сама опанувала повстання і заявилася за урядом. Наступ на Мінорку був би тяжкий з огляду на сильні фортифікації побережжа. Острівець Серґера піддався за намовою одного летуна, який мусів осісти. Острівець Форментера не ставив ніякого спротиву. Пристань Ібізу бомбардувала два дні летунська ескадра з Барсельони та Валенсії. Бомбардування перервали на домагання воєнного корабля, щоб забрати чужинців. В ночі зі суботи на неділю урядові кораблі висадили на острові моряків, які по короткім бою заняли західне побережжя острову. Після того населення розброїло залогу пристані Ібізи і влекшило заняти цілий острів. Частина провідників повстанців втікла, двох скінчило самогубством.

ПРОТИРЕЛІҐІЙНІ КНИЖКИ У ВОГОНЬ.

ПАРИЖ, 13. 8. ПАТ. Головна кватира повстанців у Бурґос видала такий комунікат: Повстанці заняли в Астурії два села, які є важними стратеґічними позиціями. В Тольосі в руки повстанців попало багато полонених і воєнного матеріялу. В м. Тольосі оголошено воєнний стан. Повстанці спалили на кострі протирелігійні книжки, які знайшли в місцевій школі. Тольоса була 20 днів під владою совітської диктатури. В Ґалісії посуваються повстанці наперед. Зістрілено два урядові літаки. Полуднева армія посувається переможно наперед у провінції Естрамадура.

ОБІД У КАНЦ. ГІТЛЕРА ДЛЯ ЗАКОРДОННИХ ПОЛІТИКІВ.

БЕРЛІН, 13. 8. ПАТ. Німецьке інформаційне бюро повідомляє, що канц. Гітлер гостив учора вечором обідом закордонних політиків, які приїхали до Берліна на Олімпійські Ігрища. На обіді був: англійський державний секретар сер Роберт Вансітарт, француз гр. Байле-Лятур, польський віцемін. Шембек, мадярський міністер, югославянський міністер освіти д-р Роґіч, полуднево-африканський міністер ван Рендбурґ і Конрад Ґенлайн. На обіді було теж багато членів німецького уряду.

НАРАДА ҐЕН. ҐАМЕЛЕНА У ВАРШАВІ.

В політичних колах у Варшаві звертають увагу, що ґен. Ґамелен негайно по приїзді склав візиту в ґенеральнім інспектораті збройних сил ґен. Ридз-Смігломy і відбув з ним в чотири очі довшу розмову. Опісля ґен. Ридз-Сміґли ревізитував ґен. Ґамелена в готелі, при чому ця візита тревала ледви кілька хвилин.

В четвер ґен. Ґамелен склав вінок на могилі невідомого вояка. Ґен. Ґамелен відвідає осередок вишколу піхоти в Рембертові і вишколу летунства на Окенцю. В неділю прийме його президент Мосьціцький.

Нові сензації в афері Парилєвічової.

Аґенція „Іскра" повідомляє: Дня 11. ц. м. вернувся до Варшави керманич прокуратури при міністрі справедливости, прокуратор Найвищого Суду Ольґерт Кричинський. Він був у Кракові, щоб запізнатися зі слідством у справі Парилєвічової. Це слідство почалося 4. липня. Ведуть його з усією енерґією. Спеціяльно склали слідчий апарат під проводом апеляційного слідчого судді для справ надзвичайної ваги Корусевича, якому додали до помочі слідчого суддю Тадея Ресторфа.

Слідство дало багатий матеріял зібраний підчас прокураторських доходжень і ревізій. Незалежно від потягнення до карної відповідальности поведено у звязку з цією справою на терені краківської апеляції дисциплінарне доходження проти ріжних осіб, при чому одного з окружних суддів припинили в урядуванні, а проти одного з нотерів почали дисциплінарне слідство, получене з внеском припинити його в урядуванні.

Крім того слідство виявляє, що Парилєвічова присвоїла собі більші грошеві суми на шкоду суспільних організацій, в яких працювала, м. ін. на шкоду „Звйонзку Праци Обивательства Кобєт і Родзіни Осадовей".

На викуп решти паїв „Українського Городу".

XII. виказ

Зложили в Центробанку:

Теофіль Бурасевич, Сосновець зол. 5.— і кличе: д-ра Олександра Кривого, ем. нач. ур. скарб. в Сосновці, д-ра Франца Букайла, лік. вет. в Катовицях.

Осип Павлинський, Грусятичі зол. 5.— і кличе: Івана Савкова, ем. упр. шк. в Коломиї і Анну та Олександра Кулиничів в Ходорові.

Д-р Богдан Дольницький, Рожнів к. Заболотова зол. 5.— і кличе: д-ра Василя Стефурака з Косова і д-ра Володимира Трутяка з Печеніжина.

Д-р Іван Матіїшек, Мельниця н. Дн. зол. 3.— і кличе: д-ра Б. Гарасимова з Болехова, д-ра Я. Шалуту з Борщева, Надю Макух-Кукуревич з Городенки.

Ольга і Григорій Волки, учит. в Шешорах зол. 4.10 і кличуть: Цюцюр'а з Кобак, інж. Леся Охрима і Лесю Охрим з Будзанова і д-ра Іллю Салагуба з Белза.

М. Мазурок, Станиславів зол. 3.— і кличе: Трачука Василя і Телепка Івана, обох з Чорткова. Маслосоюз.

о. Теодозій Кудрик, Рогатин зол. 3.— і кличе: о. Соловія В. з Пукова і о. Яцкова М. з Дичок.

Мирослава Ковальчукова, Затор зол. 3.—.

Ящик Максиміліян, Львів зол. 3.—.

Скрегота Роман зол. 3.— і кличе: м-ра Цегельського Лавра, м-ра Рижого Володимира, м-ра Ясеницького Volод. Дрогобич, Дионізія Воловця та інж. Кіцилу Костя Дрогобич.

Марійка і Василь Яцульчаки, ем. упр. шк. Синевідсько Вижне зол. 3.— і кличуть: Леонарду Ващук, ем. упр. шк. в Синевідську Вижнім, д-ра Корнила Ващука, адв. в Делятині, о. Льва Ващука, пар. в Стрілках, Ольгу Островську і Ліну Крохмальницьку, власт. реальн. Львів.

Думін Яків, упр. шк. в Літині зол. 3.— і кличе: дир. Барана Михайла з Ролева і дир. Стецькова Івана з Грушова.

Віра і Степан Калиневичі зол. 6.— і кличуть: Стефанію Царикову і Мажейку Логазову обі зі Львова і Марію Давидовичеву в Павлові.

Вішка Теофіль зол. 2— і кличе: інж. Хомінського та м-ра Малиновича Жидачів.

Юлія Рудницька, Львів зол. 2.— і кличе: Янку Паліїв Львів і Марійку Рудницьку в Городенці.

Микола Рома.. Рогатин зол. 2.— і кличе: Михайла Вереса з Пукова та Дмитра Ковальського в Жовкві.

Софія Гординська, Солотвина зол. 2.—.

М. Брикайло, Кадобна п. Голинь зол. 2.—.

Володимира Середницька, Львів зол. 2.—.

Антін Строкон, Львів зол. 2.—.

Ю. Д. зол. 2.—.

Жигмонт Процишин, Львів зол. 2.—.

Багато допомогли Рідній Школі ті особи й установи, що подарували їй облігації народової позички. Хто має такі облігації, зволить негайно прислати на адресу: Рідна Школа, Львів, вул. Сикстуська 46.

Скочиляс Павло, Сєвпольно (Поморє) зол. 2.—.
Марія Дубенська, Стололи зол. 2.—.
Павло Вусач, Стололи зол. 2.—.
Семен Макух, Гущсько Яворницьке зол. 2.—.
Іван Павлюк, Коломия зол. 2.—.
Роман Мазуркевич, Косів зол. 2.—.
Болеслав Шулякевич, Перемишль зол. 2.—.
Ярослав Ткачик, Чемерники (воєв. люблінське) зол. 2.—.

Марія Кишакевичева, Ряшів зол. 2.— і кличе: о. Й. Кишакевича, Львів, о. Дигдалевича М., о. Л. Ваня, Л. Кишакевича, Б. Гелєцінського і читальню „Просвіти" в Лежайську, Михайла Посацького, Франка і Гамерського з Ряшева, Ковальчукову, Затор і Білинську, Стрижів.

Цьонь Василь, Львів зол. 2.— і кличе: Дмитра Казимиру, Золочів, Дмитра Стацишина з Олеська і Михайла Шумського, Львів.

Корпан Гавриїл, Львів зол. 2.— і кличе: Павла Біду і Василя Малька та Михайла Карчовського зі Львова.

Д-р Бажалук, Сянік зол. 2.— і кличе: радника Белея і д-ра Вол. Карановича обох у Сяноці.

Филимон Біленький, Калуш зол. 2.— і кличе: інж. Юрка Шепаровича, Сокаль, проф. Ст. Малецького, Станиславів, дир. Антона Возняка з Калуша.

Стефанія Мартинюк зол. 2.— і кличе на довільну суму: д-рову Рибачевську зі Стрия, д-рову Сахнову з Перемишля, д-рову Гриньовську зі Львова, Наталку Вальчицьку, дружину пар. зі Стрептова, Стефанію Матвійчукову Львів, Марусю Сваричевську з Тернополя, Тосю і Стефу Михалюківні, Олю Колісник, Ірину Котович, Іванну Бойцун зі Львова.

Рубчак Ярослав, Калуш зол. 1.50 і кличе: Возняка Антона і Максимика Павла в Калуші.

Іван Затварський Здолбунів

о. Юрій Кікта, Ярослав зол. 1.—

о. Василь Яворський, Лучинці зол. 1.—

Зложили в С.-Б.:

Районова Молочарня в Первятичах зол. 15.— і кличе: всі сусідні районівки.

„Сокіл" Хоросно зол. 10.— і кличе: Народній Дім в Бродах, о. Думаповського М. в Добрянах.

Віцемаршал Сойму пос. Василь Мудрий, Львів — зол. 10.—

Сенатор д-р Горбачевський зол. 10.—.
Посол д-р Біляк Степан зол. 5.—.
Посол Василь Болюх зол. 5.—.
Посол Дмитро Великанович зол. 5.—.
Посол д-р Витвицький Степан зол. 5.—.
Посол Іван Завалникут зол. 5.—.
Посол Кузьмович Володимир зол. 5.—.
Посол Пеленський Зеновій зол. 5.—.
Посол д-р Роман Перфецький зол. 5.—.
Посол Гриць Тершаковець зол. 5.—.
Посол д-р Корнило Троян зол. 5.—.
Юрко Гумникович, учит. Станькова зол. 5.—.

Кооп. „Сільський Господар" Сосниця зол. 5.— і кличе всі кооперативи в Ярославщині.

Д-р Каранович Евген, Камінь Коширський зол. 5.—.

Коопер. „Нове Життя" Городенка зол. 5.— і кличе всі кооперативи в городенськім повіті.

о. кан. Лопатинський, Львів зол. 5.—.

Спілка ощадности і позичок в Глубічку зол. 5.— і кличе сусідні кооперативи.

Збірка на весіллі Михайлишина Івана з Наталкою Наконечною в Тадані зол. 5.—.

Д-р Юзич Іван, адв. Львів зол. 4.— і кличе: радн. Русина Юліяна, комісара Івана Олексина, о. Попеля Теодора і дир. Медицького — всіх зі Львова та д-ра Гнатіва Петра Дрогобич.

Радн. Юліян Русин зол. 2.— і кличе: дир. Ярослава Кисілевського і Тараса Сімкова з Болехова.

Кашубинський Роман, Львів зол. 3.— і кличе: Василя Веця, Клима Смука, Семена Саву, Якова Дацюка, Юліяна Драгана, Методія Солому — всіх з Угринова к. Сокаля і решту побратимів з Угринова на довільні квоти.

Гарух Володимир, Львів зол. 3.— і кличе: ред. Курдидика Анатоля і Н. Віхтера зі Львова.

Ред. Голіян Роман, Львів зол. 3.—.

Д-р Бабик Петро, Камінь Коширський зол. 2.—.

Читальня „Просвіти" Рожнітів зол. 1.— і кличе читальні „Просвіти" з району Рожнітів.

Просимо про дальші вплати. До цеї пори зібрали заледви 5 проц. тої квоти, яка потрібна на викуп решти паїв Українського Городу, а збираємо вже більше як місяць. Темпо збірки повинно бути живіше. Просимо викликувати тільки тих, що вплатять і подавати їх точні адреси, щоби ми могли їм евент. пригадати почою. Ще раз звертаємо увагу на наглість справи.

Всі гроші і кореспонденцію просимо спрямовувати на адресу „Центробанк" у Львові, вул. 3-го Мая ч. 15. Чекове конто ПКО банку 143.457. Зазначувати: На Український Город.

НОВИНКИ.

— **Д-р Бабій Володимир**, стомат.-дентист Львів вул. Академічна ч. 14, І. пов. **вернувся** і ординує від 4—7 попол. 2462 2—2

— **Українські діти** пишуть тільки українськими ручками марки „Т-У-Р" — виробляє інж. І. Кінасевич, Львів, Личаківська 98. 2488 2—15

— **Черче—Живець.** Найдешевіше і найдогідніше лікування затяжних недуг: гіхту, ревматизму, ішіясу, шлункових, нирковиx, злої переміни матерії і жіночих — в осінному сезоні, що триває від 20. серпня до 10. жовтня. Ціни утримання і купелів мінімальні. 2484 4—10

— **У Живці Підлютім** відбувся 9. серпня ц. р. **концерт п. Люби Німцівної,** котра чистий дохід з концерту у сумі 124 зол. призначила для Секції Будови Школи на Личакові у Львові.

— **Секція Будови Школи ім. кн. Льва у Львові** на Личакові складає сердечну подяку Пані Любі Німцівній і Мгр. Іванові Заяцеві за щедрий дар у сумі 124 зол. як дохід з концерту Пані Люби Німцівної у Живці Підлютім дня 9./8. ц. р.

— **Цукор для бджіл.** Довідуємося, що Т-во „Сільський Господар" і Пасіч. Кооп. „Рій" у Львові, Бляхарська 20, видає на осінь ц. р. денатурований цукор для пасічників по 49.50 зол. за 100 кг. Треба подбати, щоб усі українські пасічники побрали належний їм цукор (по 2 кг. на пень) у своїх організаціях. Речинець зголошень минає 20. серпня ц. р.

— **Речинець військової служби** студентів пересунули на один рік. Міністерство військових справ вислало до підчинених чинників наказ, щоби студентам деяких факультетів пересунути речинець служби на один рік. Це відноситься до студентів дентистики і фармацевтики (4 рік студій), медицини (5-ий рік), студентів політехніки (4-ий рік) і абсольвентів ветеринарії, що саме мають здавати іспити.

— **Як уведуть новий польський правопис** до шкіл, пояснюють інструкції львівської шкільної кураторії, на підставі міністерських заряджень. Новий правопис запроваджують засадничо в усіх клясах і віддїлах народніх шкіл, професійних і на вечірніх курсах для старших. До нового правопису слід — так поучує обіжник — призвичаювати молодь ступнево. В шкільному році 1936/37 можна відноситися толерантно до похибок у письменних задачах т. зв. „вільних". Натомість у задачах правописних слід положити натиск на застосовування нового правопису. Учителі одержать інструкції, щоби усвідомлювати молодь у засадах нового правопису і звертати увагу на відступлення від цих засад у підручниках зі старим правописом. В клясах I—IV-ої народніх шкіл третого ступня не будуть запроваджувати окремих вправ. Зазнайомлювання учнів із новим правописом буде принагідне. Якщо в І. кл. буде в підручниках незгідність із правилами нового правопису, учитель повинен написати це слово чи зворот на таблиці, а учні мають його в підручниках поправити.

— **Вільні посади лікарів.** В районі суспільної обезпечальні в Тернополі є вільні дві посади лікарів у місті Тернополі, одна посада в Гримайлові й одна в Микулинцях. Речинець внесення подань до 15. вересня ц. р.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішньому тягненні кляс. держ. льотерії впали такі виграші: 20.000 зол. на ч. 67160, 10.000 зол. на ч. 98055 108769 182765, 5.000 зол. на ч. 22095 24705 44404 119101 165576, 2.000 зол. на ч. 31641 64281 124026 178217 187106, 1.000 зол. на ч. 70488 123577 137720 139362 139697 171409 185890, 500 зол. на ч. 24847 36709 42706 45595 59618 65418 113764 141173 145277 187858.

— **Нема небезпеки повені.** Досі нема небезпеки повені в Галичині. Стан води на Дністрі під Миколаєвом є 144 цм. вище нормального стану. Вилляла тільки Золота Липа в околиці громади Бобровник. На Стрию було 143 цм. вище нормального стану. Тепер вона спадає. Також на Свічі, Лімниці і Бистриці вода поволи спадає. На Пруті рівень води піднісся 65 цм. Ніодна з рік не осягнула рівня минулих літ і тому покищо нема ніякої небезпеки повені.

— **Ліквідація страйків.** Одночасно в трьох місцевостях середущої Галичини скінчилися страйки, що тревали довший час. В Ярославі зліквідовано страйк будівельних робітників, в Сяноці столярів, у Вільшаниці тартакових робітників.

— **Жиди вертаються з Палестини.** Крізь граничну стацію Снятин—Залуче переїхав новий транспорт жидів реемігрантів з Палестини до Польщі числом 110 осіб. Того самого дня виїхав транспорт емігрантів з Польщі до Палестини числом 240 осіб.

— **Будівельна катастрофа** склалася в Перемишлі при вул. Головацького. Підчас копання фундаментів під будову нового дому завалилася стіна сусіднього партерового дому, який нараз лишився без одної стіни. Відкрилися мешкальні кімнати, але на щастя з людей ніхто не потерпів.

— **Муніція з часів світової війни.** В часі ревізії в домі одного мешканця Снятина знайшли скриню з набоями до австрійського кріса у скількости 340 штук та набої до російського кріса. Крім того в селі Ганківцях підчас польних робіт викопали два неекспльодовані артилерійські стрільна з часів світової війни.

— **Подружа трагедія у Львові.** Емеритований пшодовник поліції Філіп Вавжинюк вислав свою жінку на літнище до Мшани біля Львова. Сам хотів зазнати за цей час розкошей свобідного життя. Перешкодила йому слота. Жінка, що поїхала за погоди без плащів і теплих одягів, повернулась ненадійно домів і застала замкнені двері. Тому, що чула в мешкання підозрілі шелести, почала добуватися до дверей. Однак ніхто не отвирав дверей. Тоді Вавжинюкова позвязала дротом скоблі від колодки, так, що з мешкання ніхто не міг вийти, а сама рішилась переночувати на сходах. Над ранком почула Вавжинюкова крик свого мужа, що сталося нещастя. І справді на вулиці почула метушню. Виявилося, що невідома жінка, що ночувала у Вавжинюка, намагалася видістатися з мешкання по дроті, упала з 2-го поверха і вбилась на місці. Поліція веде слідство, щоби довідатися, хто була небіжка і хто поправді завинив її смерть.

— **Краєва хроніка.** В Малаховцях пов. Бережани вбито у власному мешканні Володимира Снака, б. студента фільософії, причому вкрадено йому два годинники вартости 100 зол. — В Миливцях пов. Чортків згоріли чотири копи пшениці на шкоду Івана Семишина. Був це підпал із пімсти. — В Пикуличах п. Львів трапилася перед кількома днями трагічна подія. Малий трилітній Василько Барабаш бавився в кухні. Необережна мама здіймила з печі великий горнець із кипятком і поставила на доліві. Дитина впала до кипятку і смертельно попарилася. У шпиталі дитина вмерла.

— **Горяче кохання старого.** Іван Іваненько, 70-літній вдовець із Горожанни Малої (Рудеччина) поранив ножем в околицю серця 58-літню вдовицю Марію Стецишин, опісля пробився ножем у лівий бік. Іваненько сказав, що рішився на таке з причини нещасного кохання до Стецишинової.

— **Ферії на морських ліхтарнях.** Нюйоркський підприємець Уайт обіздив морське побережжя і звертався до товариств прибережної охорони із запитом, чи не мають вони на продажу старих морських ліхтарень. Очевидно ці товариства дуже радо користали з нагоди і відпродали підприємчивому американцеві 62 морські ліхтарні. Перед феріями появилося у всіх часописах оголошення такого змісту: „Ферії для романтиків. Якщо хочете перебути кілька тижнів далеко від гамору міста, самітно, без авт і задуху бензини, серед бурхливих морських хвиль — поселіться на морських ліхтарнях Томи Уайта. Приступні ціни! Годі найти краще місце для відпочинку". Плян Уайта увінчався блискучим успіхом. Всі ліхтарні винаймлені вже за добрі гроші на цілий рік, а Уайт оглядається за новими ліхтарнями.

— **Міжнародній зїзд жіноцтва в Будапешті.** Архикнягиня Анна влаштувала в Будапешті міжнародній „Тиждень жіноцтва". На конгрес приїхало 300 делеґаток майже з усіх держав Европи.

— **Буревій у Греції.** Тесалію навістив величезний буревій. В околиці Воля багато будинків завалилося. Як подають останні звідомлення, в буревію стратило 12 осіб життя. В багатьох місцях є поперериванi телефонічні і телеграфічні получення. Загинуло теж багато рибальських човнів. Побоюються, що вони затонули в часі бурі.

— Ліцитація старих вин відбувається в паризькій аукційній салі. Вина походять із відомих пивниць князя Ля Рошфуко та Міра. Покупці бородилися, якби боротьба йшла за найкращі мистецькі й дорогоцінні товари. За одну пляшку фірми Мутон—Ротшильд платили 200 фр., за старий коняк, або лікер „бенедиктинку" по 300 і 350 франків.

— 20 літ у тюрмі сидить каліфорнійський робітник Том Муні, хоч уже нераз ствердили, що він засуджений невинно! Це теж оригінальний американський рекорд.

— Упадок уродин у Канаді. З даних статистичного бюра Канади виходить, що в останніх роках постійно спадає число уродин в Канаді. В часі між 1926 й 1930 рр. було в Канаді на 1.000 мешканців приблизно 24 уродин, в 1935 році тільки 20. Відрахувавши число смертних випадків, в часі 1926—1930 природний приріст населення був 13, коли в 1935 році впав до 11. Число подруж було 6 на 1000 осіб. Це наслідки кріза та безробіття.

— В Канаді підпалюють церкви. На терені провінції Квібек істнує якась невідома організація, що нищить католицькі церкви і костели. Найчастіше трапляються підпали церков. Біля Монтреалю найшли під церковним вівтарем апарат, що мав викликати пожежу. Всі ці вчинки виконує мабуть рука комуністів безбожників.

— Память першої жертви війни звеличали німці в цей спосіб, що невеличке, горішнošлеське село назвали Грунсруге ц. зн. „Спокій Грунса". На місцевім цвинтарі є могила добровольця Павла Грунса, що впав на полі бою, як перша жертва світової війни на німецько-російськім фронті.

— Жахлива пожежа на Мадярщині. В місцевости Госцутегені в комітаті Бач трапилася минулого тижня жахлива пожежа. В короткім часі згоріло пять мешкальних будинків і багато стаен, стодол, шпихлірів і т. д. В огні згинуло теж багато мертвого інвентару. Від вогню загорілися щогли електричних проводів і спалилися до тла. З цього приводу ціла округа залишилася без електричного освітлення.

— Половина пера на одного учня припадає очевидно в Совітах. Про жахливий стан совітського шкільництва писалося багато. Тепер подамо ще кілька цікавих новинок. В головнім місті Уралю, Свердловську, що має майже міліон мешканців, нема ніодної школи приготованої до початку шкільного року. В Куйбишеві переведи ремонт леdви в 10 прц. В Москві, Горкім, Свердловську, Одесі і інших містах не можна дістати найконечніших шкільних приладів і підручників. В цілім СССР є тільки одна фабрика сталевих пер у Ленінграді. Обчислили, що вона може в найкращім випадку випродукувати ...пів пера на одного учня!

— Отрута змиї — ліком проти холери. Вже давніше пробували застосувати їдь змиї при лічeнню рака. Тепер віднрив д-р Бгатахарі, молодий бенгальський учений, що отруту змиї можна вживати як ліку проти холери. Отруту змиї вже здавен-давна уживали індійські знахорі як ліку проти ріжних недуг. Лічничі прикмети цієї трутки описують ріжні індійські медичні твори. Д-р Бгатахарі, що має в Калькуті город, у якому годує змиї, займається дослідами над лічничими прикметами змиєвої трутки.

— Експорт сушених грибів до Півн. Америки. Злучені Держави виказують величезне запотребування на сушені гриби. В 1935 р. привезли до Америки 550 тисяч фунтів грибів. З того Польща доставила 198 тис. фунтів, Японія 132,4 тис. фунтів, Франція 72,1 тис. фунтів. Крім цього доставляли гриби Італія, Чехословаччина і Югославія. Головний сезон імпорту триває від жовтня до квітня. В торговлі є гриби ріжних родів, тому теж ціни не є однакові, а залежать вони від вигляду товару, стану консервації і засушення. Під цю пору відпродує імпортер гуртівникам гриби крайні по 75—85 цент. за фунт першої сорти. Гриби у вінках платять по 6—7 зол. за кг. льоко Ню Йорк.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

ВПИСИ НА ПРАВНИЧИЙ ВИДІЛ У ЛЬВОВІ.

На Правничий Виділ у Львові приймають тільки в обмеженій кількости (нумерус клявзус). Крім того кандидатів обовязують кваліфікаційні вступні іспити: письменний — з латини та устний з історії, а також лікарські оглядини перед університетською лікарською комісією. Подання про принятття слід вносити в днях від 7—16 вересня. Раніше слід заплатити в університетській квестурі як вступні оплати квоту 14 зол. і в поверзбучній черзі піддатися лікарським оглядинам. До подання слід долучити: 1) метрику уродження, 2) річні свідоцтва з 7. і 8. класи, 3) свідоцтво зрілости, 4) квіт на вплату вступних оплат, 5) посвідку лікарських оглядин, 5) військовий документ; кандидати з перервою в студіях мусять долучити крім цього 7) свідоцтво моральности, виставлене повіт. староством і 8) хід життя. Всі документи мусять бути в оригіналі.

Вступні іспити відбудуться в днях 16, 17, 18 і 19 вересня. Оплата за вступні іспити 10 зол. від кожного предмету. Спис принятих оголосить деканат на таблиці з кінцем вересня. Принятні мусять вплатити в квестурі 37 зол. вписового і вписатися в часі від 28. вересня до 3. жовтня. Вписи відбуваються на приписаних друках. Потрібні при цьому 2 фотографії пашпортового формату. Оплати в університеті на цей рік дещо знижені. Річна такса на всіх роках 200 зол. Справу іспитових оплат устійнить міністерство пізніше. Незаможні студенти можуть виєднати відложення річних оплат в цілости, 1/2 або 1/4 частині. Подання за відложенням оплат треба внести одночасно з вписами. До подання треба долучити на приписаному формулярі свідоцтво незаможности, потверджене повітовим (городським) старостовом. Тому що таке потвердження не все вдається на час виєднати, слід уже заздалегідь про нього подбати. Подрібниці про вписи на Правн. Виділ подає „Правильник вписів", виданий львівським університетом.

На Правничому Виділі у Львові, в порівнанні з іншими Виділами взагалі, студіює ще найбільше українців. Число українських студентів доходить тут все коло 350. Це діється тому, що студії на Правн. Виділі є ще розмірно найдешевші і тому ще найлекше вписатися.

По довголітніх заходах затвердив сенат університету в червні ц. р. статут Товариства Українських Правників „Правнича Громада". Т-во має всі вигляди на успішний розвиток. Негайно з початком акад. року Виділ відкриє власну домівку, бібліотеку, читальню. Крім цього займеться Т-во також самодопомоговою акцією для своїх членів. Обовязком кожного українського студента (ки) правника вписатися також до одинокого свого станового Т-ва. Речинець реєстрації членів, урядові години і докладна адреса Т-ва будуть подані пізніше. Інформацій у справі студій та в організаційних справах дає за надісланням почт. марки м-р Щирба Ярослав, Львів, вул. Горохівська 49/3а (Гроховська).

Виділ „Правничої Громади".

——о——

Всячина.

ОСТРОВ НА ПРОДАЖУ.

Англійські часописи містять зовсім небувале оголошення: „Продається остров Ленді на східному березі Англії. Власник острова матиме королівський титул. Ціна 16.000 фунтів. Згоджуватись..." Продає цей остров Гарман б. король острова, який тільки що вийшов із тюрми. Гарман переконався на своїй власній скірі, що ремесло короля є звязане є деякими клопотами і ризиком. Тому бувший король, відомий під менем Мартина І., шукає собі тепер наслідника. Історія „короля" Мартина І. дуже цікава. Свою карієру почав він як скромний управитель невеличкої землевласности. Однак ощадний і роботящий Гарман складає гріш до гроша і зібрав невеличку готівку. Завдяки щасливим спекуляціям побільшив своє майно удесятеро і міг був спокійно жити до смерти. Погубила його жадоба почестей. Він довідався, що продається остров Ленді, якого мешканці користуються від давен давна деякими привілеями. Гарман купив острівець і почав грати ролю землевласника. Управляв він островом дуже мудро і тому мешканці острова, які продавали йому свої зрожаї по дуже вигідних цінах рішили проголосити його своїм королем. Гарман почав волотіти під іменем Мартина І-го. Але замало було йому ще почестей і він рішився вибити власні гроші зі своїм портретом. Із суші дістав спершу упімнення, а коли воно не помогло, приїхала на остров карна експедиція з 4-ох поліціянтів, арештувала нефортунного короля і повезла його до Льондону. Тут засудили Мартина І-го за противзаконне фабрикування грошей на тюрму. Ціла авантюра зненохотила Гармана до дальших „королівських" клопотів: він продає тепер свій остров і свою химерну корону.

——о——

Дивогляди.

ПЕС НА ЛАВІ ПІДСУДНИХ.

Це не жарт, але правда! В місточку Брокпорт в Америці станув перед суддею на лаві підсудних, мабуть перший раз в історії судівництва — пес. Цей пес, як кажуть, утопив у ріці малого хлопчину, який купався разом із псом. Суддя засудив собаку на два роки вязниці в дома, забороняючи притім підпускати нещасній собаці на ганець. Собака втопила дитину в цей спосіб, що граючись із нею скакала їй на плечі. Американська преса висміває провінціонального суддю.

Дописи.

СТАНИСЛАВІВ.

У Станиславові на площі при вул. Лукасінського розтаборився величезний 4-щоглиний цирк „Корона". У програму входить недосяжна тресура львів, слонів, верблюдів, медведів, коней тощо. Надто виступають визначні сучасні ревієві артисти. На чільнім місці програми Бол. Норський-Ножиця, знаменитий гуморист, Сняденський, знам. жонглер, Яншики, гротеск. дует, Ір. Герготівна, зірка арени, Меч. Валевський, піонер, 5 — Данліс, акробати і б. ін. Ціни місць дуже низькі: від 0.50—2.50 зол. Звіринець з 200 екзот. звірят отворений від 9 р. до 10 веч. Вступ 25 сот.

Б. Л.

——о——

Спорт.

УКРАЇНА В САМБОРІ.

В неділю грає Україна свої перші змагання за осінне мистецтво Окружної Ліги. Українська одинацятка повинна доложити усіх зусиль, щоби в цьогорічних мистецтвах заняла якнайкраще місце.

ОЛІМПІЙСЬКІ ВИСЛІДИ

ЗАМОРА РОЗСТРІЛЯНИЙ.

Найславніший воротар світу еспанець Замора згинув в еспанськім революційнім кітлі. Його розстріляли червоні міліціонери за здогадне порозуміння з повстанцями.

ПЛАВАННЯ.

Жіночі скоки.

1) Джестрінг (Америка) 89,2 точок. 2) Вольс (Ам.) 88 точок. 3) Пойтон Гіль 82 точки.

Фінал 400 м. довільний стиль.

1) Медика (Америка) 4:44,5 (нов. олімп. рекорд). 2) Уто (Японія) 4:45,6. 3) Макіно (Яп.) 4:48.

Передбіги 100 м. горілиць.

У передбігах мужчин 100 м. горілиць американець Кіфер осягнув новий олімпійський рекорд 1:06,9 с. У другому передбігу переміг Дріздаль (Ам.) 1:09; у третьому Койма (Яп.); у 4-му Бесфорд; у 5-му Йошіда.

У передбігах жінок 100 м. горілиць найкращий час осягнула голяндка Деніс 1:10.

Гінці 4 × 100 м.

У передбігах жіночих гінців 4 × 100 м. перемогла Голяндія в часі 4:38,1 с. перед Німеччиною й Данією та Америка 4:47,1 с. перед Англією й Канадою.

ВОТЕРПОЛЬО.

Німеччина — Швеція 4:1. Мадярщина — Голяндія 8:0.

ВЕСЛЯРСТВО.

Передбіги вісімок.

У першому передбігу перемогла Америка 6:00,8 с. (рекорд шляху!), 2) Англія, 3) Франція.

У другому: 1) Мадярщина (мистець Европи), 2) Італія, 3) Канада.

У третьому: 1) Швайцарія, 2) Німеччина, 3) Югославія.

Одинки.

Перемогли в передбігах: Каспер, Борро, Кемпбел і Джіорджю.

бону армію, як знаряддя світової революції. Автори „Тез" дійшли до подібного погляду зі значним запізненням. Ставши на позицію май- же однакову з Комінтерном, автори „Тез" ви- словлюють своє переконання, що в СССР те- рористична диктатура большевицької олігар- хії будує соціялізм. Подібно до того, як росій- ські большевики 1917 р. використали воєнну си- туацію для захоплення влади в свої руки, так автори „Тез" вірять, що нова світова війна при- єде до повалення капіталізму в країнах фа- шизму та в демократичних державах. Автори „Тез" покладають свої надії, в разі вибуху сві- тової війни, на мілітарну силу СССР та на пере- могу совітської армії. Бауер і товариші зневіри- лися в силах демократії і бачать в основі тільки дві сили, що боротимуться за панування у світі: пролетарську диктатуру з одного боку і капіта- лістичну фашистівську диктатуру з другого боку.

Українська Соціял-Демократія є того погля- ду, що всякі прогнози щодо воєнного конфлік- ту, який загрожує вибухом в Европі, не можна вкласти у просту формулу: „Фашизм проти де- мократії", „капіталізм проти соціялізму" або „реакція проти революції". Невиключене, що СССР, в разі нової світової війни, буде мати своїми союзницями фашистівські держави (нпр. Туреччину, Литву, може й Італію). На той випа- док революційна місія СССР, в яку закликають нас вірити автори „Тез", зустрілаб великі пере- шкоди з огляду на державний інтерес комуніс- тичної диктатури. Чи булоб в інтересі Сталіна валити фашистівську владу в союзних країнах, оскільки революція неминуче внеслаб дезоргані- зацію у воєнну силу союзника? На нашу думку це булаб фатальна помилка, колиб Соціялістич- ний Інтернаціонал базував свою політику на тій надії, що нова світова війна приведе до нової соціялістичної революції з допомогою СССР. Ми переконані, що в разі нової світової війни демо- кратичні режіми виявлять більшу стабільність, ніж диктатури фашистівського чи большевиць- кого типу. Беручи на увагу всякі можливости, ми, в інтересі перемоги соціялізму, не сміємо ставити перед народніми масами дилеми — фа- шистівський режім або большевизм — і вважа- ти, що демократичним способом дійти до соція- лізму не можна. Навіть російські комуністи, пі- сля 15 років боротьби проти демократичного со- ціялізму, як проти „головного ворога", нарешті мусіли, хоч на словах, визнати, що демократія має свої дуже цінні сторони для робітничої кля- си. На приказ з Москви Комінтерн почав пропо- відувати „єдиний людовий фронт" з соціялістич- ними та буржуазно-демократичними партіями в ріжних країнах для боротьби проти фашизму і навіть кидає в робітничі маси гасла „єдиної пар- тії". Але цієї зміни комуністичної тактики не треба брати поважно. Адже недавній 7-ий Кон- грес Комінтерну ухвалив резолюцію, що безпо- середнім завданням комуністів ріжних країн є „установлення диктатури пролетаріяту у фор- мі совітів". Нову тактику Комінтерну щодо соц. партій поза межами СССР один з керма- ничів цієї організації, Мануїльський, пояснює так: „Ми висуваємо цей клич (єдности), бо ко- муністичний рух дозрів, бо він може постави- ти перед собою вже не тільки завдання зболь- шевизувати комуністичні партії, але й зболь- шевичити робітничі маси. В цім є політичне значіння гасла єдиної партії" („Большевик", Москва, 30. вересня 1935 р.).

Політичний авантюризм Комінтерну після світової війни спричинив руїну демократії в ба- гатьох країнах Західної Европи, головно через продиктований з Москви розкол соціялістич- них партій. Ідейною капітуляцією перед Ком- інтерном та ілюзіями щодо „соціялістичного будівництва" в СССР (а це друге лежить в ос- нові „Тез" Бауера і тов.) партії Соц. Інтерна- ціоналу поставилиб свої здобутки і змогу дальшого розвою під величезну загрозу.

Українська Соціял-Демократія не може прилучитися до ілюзії авторів „Тез" щодо со- вітського „соціялізму", який є в дійсности най- жорстокішим державним капіталізмом, опано- ваним комуністичною бюрократією, з нечува- ним визиском працюючих мас.

Для соціялістів поневолених народів СССР як глум звучать слова авторів „Тез", що вони, мовляв, „не заперечують права на національне самоозначення для українців, грузинів та вір- менів, так само як і для кожного іншого на- роду".

Кілька рядків після цього читаємо в „Те- зах" вимогу до соціялістичних партій понево- лених народів СССР, що ці партії „мусять ви- ступити за революційну оборону держави без умов і застережень". Автори „Тез" присвою- ють собі право погрожувати, що колиб соц. партії поневолених народів СССР не пішли на таку капітуляцію перед російською диктату- рою, то для них не буде місця в Соціялістичнім Інтернаціоналі! Навіть Троцькі, Зіновєви, Скрип- ники, Енукідзе та тисячі інших комуністів не хотять „безумовно і беззастережно" йти за по- літикою Сталіна і платять за свої „ухили" емі- ґрацією, засланням і навіть життям. У цих об- ставинах спроба авторів „Тез" диригувати по- літикою соціялістичних партій СССР викликує у нас тільки здивування і справедливе обурен-

ня. Нам здається, що якраз ті люди, що своє тактику зближують до Комінтерну, самі себе ставлять за межі Соц. Інтернаціоналу; в кожнім разі не їм лицювалоб відмовляти місця в Соція- лістичнім Інтернаціоналі тим партіям, що оста- ються вірні його принципам і не хотять капі- тулювати перед комуністичною партією.

Мусимо тут „про домо нострa" зазначити, що Українська Соціялдемократія була в час ре- волюції на Україні виразницею національного і соціяльного визволення працюючих мас укра- їнського народу. Піти нам за радою авторів „Тез" і відмовитися від права свого народу на національне самоозначення — це значилоб вла- сними руками підписати присуд політичної смерти.

Ми знаємо добре, що не тільки російський імперіялізм хоче задержати своє панування над українським народом. Ми зовсім реально оці- нюємо небезпеку, що грозить українському на- родові від його ближчих і дальших сусідів. У цих обставинах гаслом української соціялдемо- кратії і широких працюючих мас українського народу є: боротьба за вільне, демократичне са- моозначення проти всіх чужих сил, що тепер панують, або що хотять запанувати над укра- їнським народом.

Для соціялістів поневолених народів не в меншій мірі, як колись, директивне значіння має погляд Енгельса, висловлений в листі до Каут- ського 1882 р. з приводу боротьби польських соціялістів за національну свободу: „Польські соціялісти, що не ставилиб визволення своєї країни на чолі своєї програми, видавались би мені такими, як німецькі соціялісти, котрі не хотілиб домагатися насамперед скасування за- кону проти соціялістів та свободи преси, сою- зів і зборів".

Ф. О. ПРИСТАЙ. 76

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Наш дрібний цвіт народу вяне на очах під ледовим подихом таких учителів, що навіть не знають мови своїх школярів. На власній землі в чотирьох її частинах, щільно відокремлених мурами непрохідних кор- донів, плекають той дрібний цвіт чужі руки і чужим духовим кормом.

Вертаючись з кіна, я ішов, як тінь. Нікого не бачив і нічого не чув. За все забув і тому теж донці не купив в аптиці того, чого вона прохала мене. Бо в думках я ще дальше чув ті рясні оплески американської дітво- ри, що ними вона вітала свого покійного президента Т. Розвельта і ста- тую своєї Свободи.

„No one is a slave, whose will is free" якто гарно висловився Т. Максімус: „Не може бути невільником той, що має свою вільну волю!"

В моїх старих очах закрутилися знечев'я сльози, як я подумав: Ко- ли-ж нарешті українські діти з таким захопленням витатимуть в сто- личному Києві свого президента чи гетьмана Української Держави та статую своєї Свободи в Одесі над українським Чорним Морем!

Частина шеста: Два дива в Шикаго.

39. ЕВХАРИСТИЧНИЙ КОНГРЕС.

> Поганство було шуканням релігії, юдаїзм споді- ванням релігії, а християнство є здійсненням того, чого шукало поганство, й на що надіявся юдаїзм.
>
> **Лютгардт.**

Ум слід часом розірвати, щоб він став ліпше думати — висловився мислитель Федрус. А мені тієї розривки ума було якнайбільше потрібно, особливо серед моїх невзгодин та по всяких власних і загально-націо- нальних невдачах. На моє щастя рік 1926-ий належав до тих найсприят- ливіших часів за весь час мого побуту на іміграції, коли-то приходила одна нагода за другою, що дозволяла виїхати з хати між людей і від- вернути свій втомлений ріжними прикростями ум від „скислої" буден- щини, освіжуючи його враженнями подорожі та огляданням таких рідких речей, що їх не завжди й не кожному смертникові, а ще й українському дає змогу оглядати химерна людська доля.

Водопад Ніяґари навчив мене розуміти слова пророка-псальмо- півця: „Я — нічого іншого, тільки земля і порох!" Кілька місяців по подорожі до Ніяґари, зіслав мені Бог другу й ще ліпшу нагоду вирватися з Бофала від збірки між людьми грошей на сплату парохіяльних довгів, від мітінгів, диспут шановних церковних урядовців та їх ухвал, та виїхати собі на цілих пять днів і то аж на далекі „вести"*) до самого сла- вного на ввесь світ своїм ґанґстерами, авантюрами, грабіжами й вбив- ствами — Шикаґа на Евхаристичний Конґрес.

Якщо Ти, дорогий читачу, мав у своїм житті клопоти, що не тільки гнули Тебе до землі, але малощо не зламали, то й без мого опису зрозу- мієш ті великі й благодатні впливи на втомлений життям ум, що їх при- носить подорож, зміна способу життя всі ті новини, що їх стрічаємо по дорозі. Хто-ж не зазнав життєвих ударів, той не повірить мені або не зрозуміє мене, хоч я переповідав би словами самого Золотоустого.

Цілий католицький світ, а в першій черзі американські католики доклали всіх зусиль, щоб на 21. червня 1926. заповіджений 28-ий Евха- ристичний Конґрес в Шикаґо випав якнайвеличавіше. Американці знані вже із своєї виставности й засобів, що ними розпоряджають, коли хочуть чимнебудь зарепрезентуватися. Вони не потребували послуговатися су- сідською помівкою: „застався, а постався!" Вони мали тих долярів біль- ше, ніж неодин з них волосся на голові і могли дозволити собі, щоб показати цілому християнському світові й зокрема католицькому, що Америка завжди й у всьому перша!

Але ні багатство, ні сила до нічого не придадуться, коли нема по- рядку. Тимто католицько-американська єрархія вже шість місяців перед святом заснувала в ріжних околицях Америки Евхаристичні Комітети, що мали свою Централю у Вашинґтоні.

Як приготовилася українсько-католицька єрархія в Америці до Евхаристичного Конґресу, не можу про це писати, бо не знаю. Але з ви- сліду показалося, що наші Комітети не дуже ламали собі голови над тим, щоб наш українсько-католицький, чи пак східній обряд поставити підчас Евхаристичного Конґресу на належній йому висоті.

Не знаю, звідки довідався один з членів Українського Евхаристич- ного Комітету, а саме шикаґський парох церкви св. Миколая, о. Ф. Тар- навський, що я мав виступити з відчитом на тім Конґресі. Бо, до речі, мені ніхто не доручив цього і я нічого не чув, що на мене припала честь мати відчит.

(Далі буде)

*) West = західні провінції Сполучених Держав П. А.

Подвійні двійки.

Перший передбіг: 1) Франція 6:46,5, 2) Польща, 3) Мадярщина. Другий передбіг: 1) Німеччина 6:41 сек. 2) Англія, 3) Швайцарія.

Двійки з керманичем.

Перший передбіг: 1) Франція, 2) Данія, 3) Швайцарія. Другий передбіг: 1) Німеччина, 2) Мадярщина, 3) Італія, 4) Польща.

У чвірках без керманичів перемогла Німеччина і Швайцарія, які виелімінували Англію.

РУХАНКОВІ ЗМАГАННЯ ЖІНОК.

По приладових вправах на першому місці найшлася Німеччина — 524 т., 2) Чехословаччина 507 т., 3) Мадярщина 503 т., 4) Югославія, 5) Польща, 6) Італія. — У танках: 1) Чехословаччина — 57 т., 2) Югославія 56 т., 3) Америка 54 т. 3) Італія 53 т., 4) Польща.

ШЕРМ.

У півфіналі стрінуться Польща, Америка, Англія, Німеччина, Італія, Мадярщина, Голяндія і Австрія.

БОКС.

У вазі мухи Собковяк (П.) переміг на точки Зіґфріда (Швайц.).

У середній вазі Хмелевський (П.) переміг Дешрівера (Б.). Мистець Европи Цеґетмаєр (Австрія) програв з Віллярей (Арґентина), Грубеш (Чех.) переміг Сіґеті (Мад.).

У важкій вазі швед Тандберг переміг мурина Олівера (Ам.).

ФІНАЛ ПОРИВАНКИ.

У присутности канцлера Гітлера і 100.000 видців Німеччина добула золоту медалю у пориванці, перемагаючи Швайцарію 16:6.

У змаганнях за третє місце Австрія перемогла Мадярщину 11:7.

ПІВФІНАЛИ ГАКІВКИ.

Індія, що досі у гаківкових змаганнях не втратила жодних воріт (воно бувало так і в минулих Іґрищах, коли золота медаля припадала їм без втрати точки і воріт) перемогла у півфіналі Францію 10:0.

Другий півфіналіст Німеччина перемогла Голяндію 3:0.

КОШІВКА.

Канада — Уруґвай 43:21. Мексик — Італія 34:17, Америка — Філіпіни 56:23.

—o—

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

RYCERZ NIEPOKALANEJ. Niepokalanów, sierpień 1936. R. XV. № 8.

WIADOMOSCI ROLNICZE. Lwów, 9. sierpnia 1936. R. III. № 31.

Театри.

Український Національний Хор під мист. проводом Дм. Котка.

15. VIII. Заліщики.

Український Нар. Театр. ім. І. Тобілевича.

Снятин:
14. VIII. Ніна теща.
15. VIII. Дівча з Маслосоюзу.
16. VIII. Ой не ходи Грицю — стара постановка.

Карлів:
16. VIII. год. 3. попол. „Дівча з Маслосоюзу“.

Снятин:
17. VIII. Муж двох жінок.
18. VIII. Інваліди.
Зі Снятина їде театр до Городенки.

Великий Театр:

Пятниця, 14. VIII. год. 8. веч. „Пані презесова“.
Субота, 15. VIII. год. 8. веч. „Пані презесова“.
Неділя, 16. VIII. год. 8. веч. „Пані презесова“.

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Князь Воронцов“ із Бриґідою Гельм.
АТЛЯНТИК: „Соната“ з Е. Лянді та Й. Шільдкравт, „Божевільний цар“.
ВАНДА: „Осінні маневри“, „Індійські віхотниці“.
ҐРАЖИНА: „Мельодія великого міста“, „Тайни Перану“.
КАСІНО: „Одна з тисяча“ з Мартою Еґерт.
КОПЕРНИК: „Геройська фортеця Доуаумонт“ і звукові додатки.
МАРУСЕНЬКА: 1. „Адіє“. 2. „Малі герої“.
МЕТРО: „Правда про кохання“ і „Чарівник Слім“.
МІРАЖ: „Те, що люблять мужчини“, „Не мала баба клопоту“.
МУЗА: Мельодії з над Дунаю.
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Тайна п-а Брінкс“.
ПАН: „Імітація життя“, „Нічне життя богів“.
РАЙ: „Кохай лише мене“ і музична комедія.
СВІТ: „Щораз вище“, „Що може Париж“.
СТИЛЕВЕ: Цирк Саран“ із Лео Слезаком, ревія „З усього серця“.
ТОН: „Сеньоріта в масці“, „Світло в темряві“.
УТІХА: „Голос засудженця“, ревія „Чін-Чон-Чав“.
ХИМЕРА: „Кохання для початкуючих“.

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Баварія.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО

Пятниця, 14. серпня 1936.

Відень (506,8) 32.00, 15.20, 22.10 Концерт, 16.35 Спів, Керн сопр., 20.05 „І росдапи“ ком. Горста, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття; **Прага** (470,2) 46.00 Савьон. квартет, 18.00 Ост. фільм. пробоєвики, 21.00 Камер. музика, спів, **Париж** (1648) 11.00, 13.00 Симф. музика, 17,30 Концерт орх., 20.00 Спів, форт., 20.45 Вечір опереток, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки й мельодії, 17,20 Форт. ресітаExternal, **Берлін** (356,7) 8.00, 9.00, 11.04, 15.00 Музика, 17.00 Німецькі пісні й танки, 20.20 Голоси народів, танки, пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Барвна музика, 20.10 Сучасна музика, **Будапешт** (549.5) 13.50 Спів, 17.00 Хор, 20.10 „Янош Вітез“ муз. песа Качора, **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 16.40 Скрипка, 21.30 Пісоньки, **Рим** (420,8) 13.15 Легка музика, 19.20 Розр. музика, 20.40 Оперетка.

Субота, 15. серпня 1936.

Відень (506,8) 10.40 Орг. музика, 11.30 Симф. концерт, 12.40 Від фйордів до Відня, розр. концерт, 15.40 Тріо на форт., скр. і віольонч., ч. 3. Бетовена, 20.05 „Ді Фільгедібте“ оп. Достаяя. 23.10 Два форт., **Прага** (4702) 8.30 Орг. ресіталь, 13.15 Оп. мельодії; 18.05 Концерт орх., **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 14.00 Легка музика, 15.00 „Три малі свинки“ авд. для дітей, 20.00 Опера, **Білгород** (437,3) 17.20 Чеські пісні, 17,50 Популярні мельодії, 22.30 Ріжні пісоньки, **Берлін** (356,7) 7.00, 9.00, 13.00, 22.45 Музика, 11.00 Солісти, муз., спів, 15.00 Квартет б-моль Дрезеке, 20.10 „Оберон“ оп. Вебера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 9.00 Розр. музика, 20.10 Танки всього світа, **Будапешт** (549,5) 11.15 Греко-кат. богослуження, 12.39 Військ. орх., 17.40 Пісні в супр. циг. орх., 19.40 Концерт оп. орх., **Міляно** (368,6) 16.40 Розр. музика, 20.45 Вечір опер, **Рим** (420,8) 14.15 Популярний концерт, 17.15 Танк. музика, 21.15 Віольончеля.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця, 14. серпня 1936.

11.57 Сигнал часу, 12.03 Туристичний інформатор, 12.08 Життя товариств, 12.13 Полудневий денник, 12.25 Фантастичний світ у музиці, гр. пл., 14.30 Концерт бажань, 15.30 Із Олімпіяди, 16.00 Гутірка з хорими, 16.15 Мала орхестра, 17.00 Відчит для матуристів: Академічні провінціяльні школи, 17.15 Пісні в вик. хору, 17.30 Спортовий порадник, 18.00 Карпатські мандрівки, 18.10 Легка музика з гр. пл., 18.25 Програмова скринька, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.45 Літній конкурс Польського Радія, 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 19.00 Музична мозаїка, 19.50 „Початок світової війни на Україні“ фрагмент із повісти Вацл. Чосновського „Кровавник“, 20.10 Вечірній денник, 20,25 Зальцбурський фестіваль: „Нірнберґські співці“ III. дія, 22.22 Легка музика з гр. пл., 22.35 Із Олімпіяди, 23.00 Закінчення авдицій.

Субота, 15. серпня 1936.

11,45 Про забутих великих польських малярів XIX. ст., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Муз. поранок: орх., Ол. Любич сопран, Ф. Кулиґовський тенор, у супр. форт.; у перерві ок. год. 13.13 „Лебедина вода“ Ад. Новачинського, 14.20 На Зільну Богоматір, 15.00 Легка музика з гр. пл., 15.20 Реклям концерт, 15.30 Із країнського ободоння в гори, муз. авд. для дітей, 15.45 Марші у вик. орх., 16.10 „Рік 1920“ виім. із книжки Й. Пілсудського, 16.25 Шляхом вояцької пісоньки, 17.00 Концерт симф. орх., 17.50 На берегах Білої Висодки, 18.00 Сільва рерум, 18.03 Легкі пісні в вик. Вал. Єнджеєвської, сопран, у супр. форт., 18.25 Два рішення команданта, 18.35 Програма на завтра, 18.41 Рекламовий концерт, 18,45 Відч.: Варшавський бій, 19.00 Концерт орх. і солістів, 20.15 У серпневі дні, з участю хору, 20.45 Вечірній денник, 20,55 Актуальна гутірка, 21.00 Скрипковий ресіталь. 21.00 „Зкарнована кулиснеч Марс. Ашарда; „Таємна тичка“ Трістана Бернара, 22.00 З Олімпіяди, 22.30 Спортові вісти, 22.35 Мазурки; у перерві в год. 22.55 Останні вісти, 23.00 Танкова музика, орх., 23.30 Закінчення авдицій.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельґи бельґ. 89.76—89.33, Дол. американські 5.32.50 — 5.29.50, Доляри канад. 5.31 — 5.28, Фльорени голянд. 361.72 — 360.00, Франки фр. 35.07 — 34.91, Франки шв. 173.64 — 172.80, Фунти анґл. 26.77 — 26.61, Гульдени данціґські 100.20 — 99.80, Корони чеські 20.10—19.70, Корони данські 119.49, 118.65, Корони норв. 134.48—133.50, Кор. шв. 137.98—137.00, Ліри італ. 36.50—34.50, Марки фінл. 11.80—11.60, Марки нім. 142 — 138 Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 150—145.

Акції.

Банк Польський 97.50, Ліпьпоп 13.

Папери.

3 інвест. 1. ем. 64.50, 2. ем. 62.50, 4 прц інвест. 2 ем. 74—74.50, 5 конв. 46, 4 прц. дол. 47.25—47.75—47.50, 7 стаб. 47.50—48.48

Заставні листи.

5 прц. Гіпот. 47.50—49.50, 4 прц. Л. З. Бк Гіпот. 38—40. 4 і пів прц. Л. З. Бк Гіпот 40—43, 4 прц. ТКЗ. 38—39, 4 і пів прц ТКЗ. 40— 42, 4 прц. і пів прц. БҐК. 62—65, 4 прц. БҐК. 60—65.

Доларівка 47—47.75, 1. ем.; Прем. 61—62, 2. ем. Прем. 60.50—61.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Жито I	13.25—13.50
Жито II	13.00—13.25

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що від дня 13. серпня н. р. кооперативам платить за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. 1 без опакування	2.15	зол.
кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.20	„
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.40	„
1 л. молока від 10. VII . . .	0·13	„
1 к. яєць	2.60	„

Тенденція на масло знижкова, на молоко слаба, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 13. VIII. н. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курята 1. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	0.90	„
Курки без остріг 1. кл.	0.90	„
Качки молоді, товсті 1. кл.	0.85	„

Ціни денні.

Приймає птицю тільки першої кляси. Гірших сортів рішуче не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Наталка Кулицька з Борислава зложила через Адм. „Діла“: на „Рідну Школу“ зол. 5 замісць вінка на домовину бл. п. Марії Нагурської, на викуп Укр. Городу „Сокола Батька“ зол. 5 і кличе: Евгенію Озаркевичеву, інженерову з Борислава, Ільницьку, меценас. і Савойкову, меценас. з Дрогобича.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.